

HOLNAPUTÁN

a Cassandra Program hírlevele

2024/12

A jövőnkéről egyértelműen és illúziók nélkül!

Olvass, figyelj, gondolkozz! Ismerd meg a minket körülvevő folyamatokat és összefüggéseket, hogy megértsd, hogyan fogják azok következményei érinteni a Te életedet és a számodra fontos embereket, mert csak így hozhatsz majd hiteles döntéseket a jövőddel kapcsolatban. Ha így teszel, akkor tiszta lelkiismerettel állíthatod, hogy megtetted, amit megtehetted, mert a lehetőségeid szerint tájékoztadtál. Ebben segít Téged a Cassandra Program!

cassandraprogram.info

TÉMA >> Könyvbemutató

Ahmed Afzaal: Tanítás alkonyat idején

A Cassandra Program gondozásában megjelenő [Holnapután könyvsorozat](#) szándéka, hogy a téma nemzetközi szakirodalmának javát magyar nyelven is elérhetővé téve segítsen ráébredni a közvéleményt arra, mit is jelent a [Nagy Felbomlás](#) folyamata, mit hordoz magában az emberi civilizációra és az egész ökoszisztémára nézve, és milyen hiteles válaszokat is adhatunk mi mindekre.

A Holnapután könyvsorozat újabb köteteként megjelenő [Tanítás alkonyat idején](#) arra hív fel minden pedagógust, hogy kíméletlen őszinteséggel nézzen szembe Földünk létfenntartó rendszereinek visszafordíthatatlan pusztulásával, legyen tudatában annak emberi civilizációra gyakorolt hatásaival, illetve várható következményeivel, és ennek fényében gondolja újra e folyamatban a saját felelősségét. A könyv a pedagógusok szemszögéből próbál választ adni arra a gyakorlatias, ugyanakkor roppant kihívást jelentő kérdésre, hogy mi az oktatás értelme és jelentősége egy darabjaira hulló világban.

Ez a könyv egy rendkívül nyugtalanító, ám annál sürgetőbb üzenetet közvetít minden pedagógus számára. Az emberiség napjainkban egy olyan feltartóztathatatlan hanyatlás és civilizációs felbomlás hosszú időszakának küszöbén áll, amelyhez hasonlót még egyetlen korábbi nemzedék sem tapasztalt meg. Ennek ellenére a pedagógusok többsége továbbra is a szokásos módon tanítja ugyanazokat a tantárgyakat és készségeket, miközben a diákok előtt álló kihívások természete drámai változásokon megy keresztül. Ez az ellentmondás olyan erkölcsi és szellemi válsághoz vezethet, amely idővel fájdalmasan hiábavalóvá és céltalanná teheti a tanári hivatás értelmét.

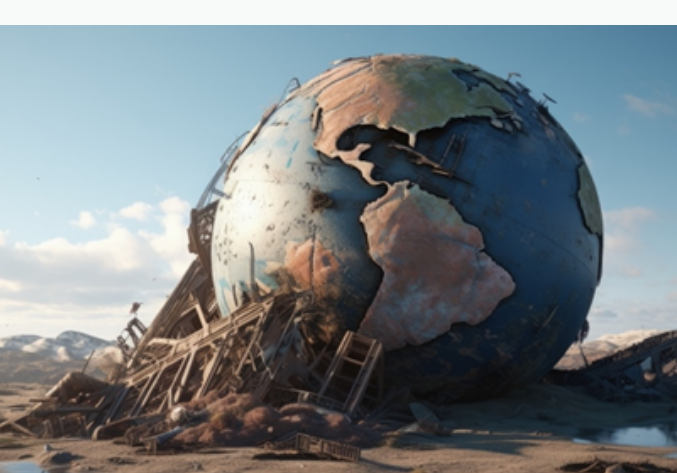
Minél több embernek sikerül megértenie az összefüggéseket, annál nagyobb az esélye annak, hogy megmarad a társadalmi összetartás, és eredményes válaszok születnek az egyre növekvő számú problémára. Vannak emberek, akik másoknál felkészültebbek arra, hogy nyilvánosan beszéljenek vagy írjanak a Nagy Felbomlásról, és megosszák a megszerzett információt. De még ha nem is hivatásos kommunikátor valaki, akkor is képes segíteni azzal, hogy megosztja azt, amit megértett a felbomlás folyamataiból, okaiból, és képes megfelelő válaszokat adni saját munkatársai, barátai vagy rokonai számára. A szemléletformálásra irányuló erőfeszítéseink eredményesebbek lesznek, és mentális egészségi állapotunk is javulhat, ha olyan emberek vesznek körül minket, akik már eljutottak a tudatosulás egy bizonyos szintjére.

A Cassandra Program célja, hogy bármely szervezet, közösség vagy magánszemély felkészülhessen arra, hogy – számtalan tényező együttes hatásának eredményeként – életkörülményeink lényegesen megváltoznak, és az élehető élet fenntartásának érdekében a legjobb tudásunk és szándékaink szerint alkalmazkodnunk kell az új feltételekhez. Elengedhetetlen, hogy minél többen átlássák a minket körülvevő folyamatokat, megértsék a bonyolult összefüggéseket, azért, hogy hiteles és őszinte döntéseket hozhassanak meg az életükkel kapcsolatban, és hogy világossá váljon a számukra, milyen elképesztően sokat kell tennünk azért, hogy a végkifejlet ne a lehető legrosszabb legyen.

[MEGRENDÉLÉS](#)

A növekedési kényszer

A folyamatos és exponenciális gazdasági növekedés elvárása a „business-as-usual” egyik vesszőparipája. Ennek oka, hogy a kapitalizmus célja a tőke igényeinek kiszolgálásáról szól, és a tőkének semmire sincs nagyobb szüksége, mint a saját növekedésére. A kapitalizmus, mint személytelen, de mindent átfogó társadalmi rend egyetlen célja: a tőkefelhalmozás. A tőke azonban nem ugyanaz, mint a matracunk alatt, vagy a párnahuzatban kuporgatott készpénz.

[TOVÁBB / HU](#)

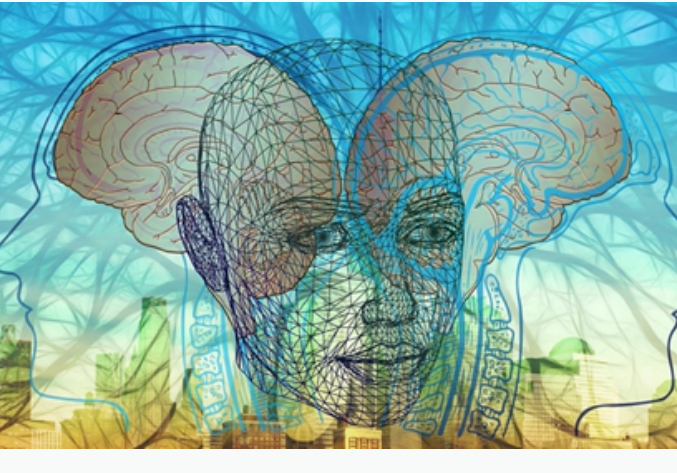
Ahogy a dolgok szétesnek

Ha egy társadalom elég bölcs ahhoz, hogy felismerje a határok túllépését, akkor még mindig választhatja a saját elhatározásból eredő visszahúzódat, gyorsan és jelentős mértékben csökkentve fogyasztását és környezetszennyezését, ezáltal is mérsékelve az általa okozott károkat. Ennek során a társadalom kétségtelenül szenvedéssel járó nehézségek során menne ugyan keresztül, ám képes lenne megelőzni az összeomlás nyomában járó valódi pusztítást.

[TOVÁBB / HU](#)

Szembenézni az összeomlással

Civilizációnk összeomlása nem valamilyen jövőbeli esemény, hanem egy hosszú, sokrétű jelenség, amely már minden kétséget kizáróan folyamatban van. Jelenleg az emberiség az összeomlásnak még csupán néhány korai és viszonylag enyhe tünetét tapasztalja meg, mint például a civilizációs rend részleges összeomlása a világ egyes sebezhető régióiban, illetve a gazdasági és társadalmi feszültségek fokozatos növekedése a jómódú, fejlett társadalmakban.

[TOVÁBB / HU](#)

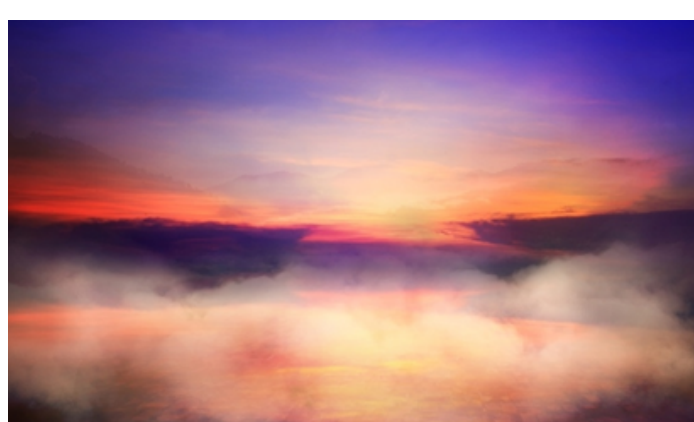
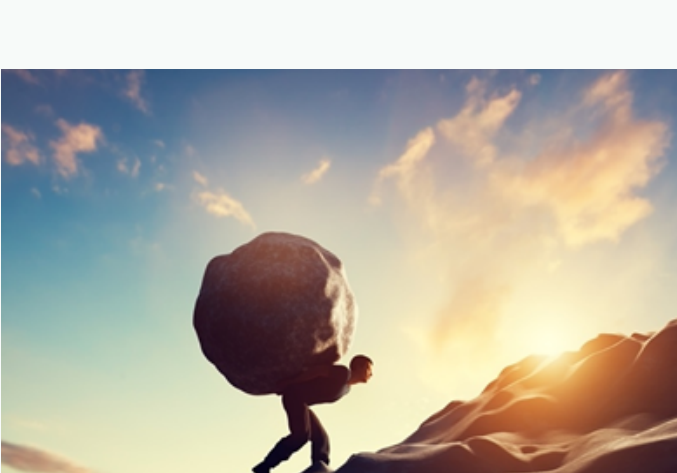
Ellenállunk a változásnak

Mivel a tömegmédiától nem várható el, hogy elvégezze a valódi, tájékoztató feladatát, a felelősség szinte teljes egészében a pedagógusokra hárul. Ugyanakkor alapvető tudatváltásra van szükségünk ahhoz, hogy ezt a kihívást bármilyen szinten is képesek legyünk kezelni. Nem csupán értelmileg kell felfognunk és átlátnunk a nagyobb összképet, hanem a legmélyebb szinten, érzelmileg is el kell fogadnunk azt a tényt, hogy az összeomlás elkerülhetetlen.

[TOVÁBB / HU](#)

A tömeges „hopium” igénye

A hamis megoldások azért kapnak ekkora figyelmet, mert hatékonyan bevethetők „hopium” formájában, ami a remény gonosz ikertestvére. A kifejezés a „hope” (remény) és az „opium” (ópium) szavak összevonásából keletkezett. A túlzott pesszimizmust már most is egyfajta betegségként kezelik a társadalomban, ám a valódi veszély a túlzott optimizmusból fakad. Különösen akkor, ha az hozzájárul egy kockázatos és hamis biztonságérzet kialakulásához.

[TOVÁBB / HU](#)

A tanárookra nehezedő teher

A lakosság tájékoztatásának és felkészítésének országnívón a pedagógusokra vár majd. Nekik feladatuk és küldetésük vállalni az ezzel járó felelősséget és a vezetői szerepkört azért, hogy támogassák az emberiséget az összeomlás folyamatában. Mivel az összeomlás egyre szélesebb körben bontakozik majd ki, valójában a mai fiatalok lesznek azok, akik igazából szembeülni fognak a legsúlyosabb hatásokkal, és saját bőrükön tapasztalják meg azokat.

[TOVÁBB / HU](#)

Elveszve az elefántcsonttoronyban

A pedagógusok túlnyomó többsége abban a hitben él, hogy a belátható jövőben is folytatódni fog a „business-as-usual” menete. Amíg azt feltételezzük, hogy a jövő nagyon hasonló lesz a múltéhoz, nem fogjuk érezni a sürgető szükségét annak, hogy gyökeresen megváltoztassuk, mit és hogyan tanítunk, és így továbbra is ugyanúgy folytatunk mindent, mint eddig, ahelyett, hogy felhívánánk a figyelmet az összeomlás gyorsaságára és súlyosságára.

[TOVÁBB / HU](#)

A pillanat hívó szava

A rendelkezésünkre álló idő igen kevés, hiszen már mindannyian a hanyatlás folyamatában létezzünk, és mert a súlyos társadalmi zavargások már a sarkunkban vannak, soha mutatják ezek a folyamatok, hogy az emberiség azt nem látott kihívásokkal néz szembe, és ezek a kihívások az idő múlásával egyre csak súlyosbodni fognak. Minél kevésbé vagyunk hajlandók meghalni a pillanat hívó szavát, annál rövidebb időnk marad az érdemi válaszadásra.

[TOVÁBB / HU](#)

A fiatalok szükségletei

Nem készítjük fel az ifjúságot arra, hogy megbirkózzanak a hosszú távú fenntarthatatlanság egyre súlyosbodó hatásaival. Ugyanakkor, ha igaz, hogy a szertek a legfontosabb érték, amely az oktatás különböző célkitűzései mögött rejlik, akkor az oktatás csupán annyiban lehet méltó tevékenység, amennyiben ösztintén a fiatalok javát szolgálja. Tehát az oktatás valódi célja nem más, mint a fiatalabb nemzedék jólétének és boldogulásának támogatása.

[TOVÁBB / HU](#)

 TÁMOGASD A MUNKÁNKAT
Döntés helyesen!

[TÁMOGATÁS](#)

ITT KÖVESS MINKET

 IRATKOZZ FEL
Ajánld másoknak is!

[FELIRATKOZÁS](#)